

To facebook σχολιάζει σήμερα ο Ανδρέας Ρουμελιώτης και συμφωνώ απόλυτα μαζί του επειδή το... δοκίμασα και δεν με ενθουσίασε: ΕΓΙΝΑ κι εγώ ο καθυστερημένος facebookάκιας, τώρα στα γεράματα.

Του στιλ: μάθε, ηλεκτρονικά αναλφάβητε, γέρο γράμματα. Με παρακίνησαν οι, άγνωστοι εις εμένες, νεανίες που έφτιαξαν δύο γκρουπάκια για να με υποστηρίξουν πανάθεμά με... το «Andreas Roumeliotis fans» και... «ΟΙ ΑΝΑΠΟΔΟΙ». Στο πρώτο ιδρυτής είναι ένας φοιτητής απ' το Οσλο της Νορβηγίας και στο άλλο κάποιος με καλυμμένο το πρόσωπο φυστός ο Μάρκος των Ζαπατίστας που φέρει το ψευδώνυμο Δογματίστης.

ΕΝΑ βράδυ λοιπόν σε κάποιο μπαράκι με πλησίασε ένα υπέροχο κορίτσι σαν τα κρύα τα νερά, 20 κάτι, και με ρώτησε με παράπονο γιατί δεν φτιάχνω προφίλ για να την κάνω φίλη μου. Ενώ εκείνη έχει προσκαλέσει όλη την παρέα της να μπει σε κάποιο fan club μου. Ετσι έμαθα πως έχω ήδη εκατοντάδες ηλεκτρονικές φίλες και φίλους, που μέχρι τότε αγνοούσα.

ΜΠΗΚΑ να δω ποιοι είναι. Φρεσκαδούρα, πιτσιρικαρία. Ουδεμίαν σχέσιν με τις συνταξιούχες -πλέον- φιλολόγους που αναγινώσκουν καθημερινώς τις τρεις τελευταίες δεκαετίες αυτή ταύτην την στήλην, περιμένοντας να κάνω κάποιο λάθος για να με κατατροπώσουνε... Αυτά τα παιδιά με διαβάζουν και μ' ακούνε μόνο στο Διαδίκτυο, στις περισσότερες περιπτώσεις από σπόντα. Είναι άλλο κοινό... Ουχί το

Κόσμια και...

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

παραδοσιακό. Σε κάποιον άρεσε ένα κείμενο, το επέλεξε και το ανάρτησε κάπου αλλού. Κι εκεί το διάβασαν και το σχολίασαν άλλοι πολλοί. Κάπως έτσι πρέπει να φτιάχαν τα γκρουπ υποστηρίξης μου στο facebook. Με νέους ηλεκτρονικούς μου φίλους, παιδιά που δεν είχαν γεννηθεί όταν ξεκίνησα να γράφω στην «Ε» τούτη δω τη στήλη.

ΕΤΣΙ απέκτησα κι εγώ, ο καθυ-

λώσεις, δημιουργούνται συνεχώς πολυάριθμες ομάδες-κινήματα, μεταδίδονται σε χρόνο dt ειδήσεις και πληροφορίες. Δεν είμαι σίγουρος πως αυτή είναι η μόνη εικονική πραγματικότητα και όχι οι άλλες που διαμορφώνουν η TV, η κυρίαρχη κουλτούρα, η επίσημη κοινωνική ζωή και η πολιτική. Σ' αυτό το ηλεκτρονικό παιχνίδι της επικοινωνίας διαδραματίζονται ανεπίσημες ιστορίες που είναι ίσως πιο αυθε-

ποίες δεν εκπροσωπούνται πουθενά αλλού, ούτε έχουν παρέα κάποια οργανωτική μορφή στην κοινωνική και πολιτική ζωή. Που δεν έχουν καμιά δυνατότητα να προβληθούν και να επικοινωνήσουν κάπου αλλού. Αν θες να κατανοήσεις τι σ' αλήθεια γίνεται εκεί έξω, έχει ενδιαφέρον να δεις τι λένε οι μειοψηφικές ομάδες που ιδρύονται και δραστηριοποιούνται εδώ μέσα στον υπολογιστή σου.

«ΕΙΣΑΙ φίλος μου στο facebook;» Μπορεί να ακούγεται σαν ανέκδοτο, να μη σημαίνει τίποτα ή να σημαίνει πολλά. Ετσι κι αλλιώς σ' αυτή την πόλη-τέρας με τους ρυθμούς που ζούμε, μπορεί να θεωρείς κάποιον κολλητό σου φίλο, γιατί έχετε μοιραστεί πολλά στο παρελθόν μαζί, και να 'χεις να τον συναντήσεις από κοντά έξι μήνες-ένα χρόνο. Δεν έχουμε χρόνο, δεν πολυβγαίνουμε πια τις καθημερινές, έχει μποτιλιάρισμα, πρέπει να 'χεις κλείσει -να 'χεις κανονίσει απ' την προηγούμενη για να βρεθείς. Κι αν...

ΕΤΣΙ μπορείς να μπεις, περασμένα μεσάνυχτα να στείλεις ένα μήνυμα, να γράψεις κάτι προσωπικό, να δεις στο προφίλ κάποιου και να μάθεις πού βρίσκεται, τι κάνει. Βεβαίως, μπαίνουν μέσα κι άλλοι, λένε χαζομάρες, είναι για αργόσχολους, γίνεται βαρετό.

ΠΑΡ' ΟΛΟ που 'μαι νεοφώτιστος και θα 'πρεπε να 'χω ενθουσιασμό, πριν κλείσουν μήνα το ψιλοβαρέθηκα! Πάω να βρω δύο φίλους μου απ' τους παλιούς, όχι τους νέους τους ηλεκτρονικούς, να πιούμε ένα ποτό και να πούμε δύο κουβέντες από κοντά.

* Μια εκπληκτική παροικία

Είκοσι χρόνια ένοικος σ' αυτή τη σελίδα και ομολογώ ότι έχω αιφνιδιαστεί με τον πόθο τού κοινού συμπάροικου να αντιμετωπιστούν τα ψεύδη, οι ύβρεις και οι προκλήσεις των Σκοπιανών, που μέχρι τώρα κερδίζουν τον πόλεμο των εντυπώσεων ελλείψει αντιπάλου. Πιστεύω ότι τελευταία σταγόνα ήταν ο χαρακτηρισμός των Ελλήνων σαν "φρικιά και μπάσταρδοι". Οι Σκοπιανοί θα έπρεπε να είναι υπόλογοι σε αρμόδιο δικαστήριο σήμερα, επειδή στην Αυστραλία υπάρχουν νόμοι για τέτοιες απαράδεκτες ρατσιστικές συμπεριφορές.

Σε μερικές ημέρες μόνο έχουν ήδη συγκεντρωθεί \$6000 για τα έξοδα τής πρόσκλησης του καθηγητή Σ. Μίλερ, με τα \$1000 από τον Κύπριο, κ. Γιώργο Λαζαρή και \$200 από τον πρόεδρο των Φύλων τού Καζαντζάκη, κ. Αδριανό Καζά, αλλά χρειάζονται πολλά χρήματα ακόμη για να είναι αποτελεσματική η επίσκεψη.

Τονίζω σκόπιμα το "Κύπριος" για τον κ. Λαζαρή, επειδή είναι ομολογουμένως συγκινητική η ανταπόκριση των Κυπρίων αδελφών μας στην προσπάθεια να φέρουμε τον καθηγητή Σ. Μίλερ στην Αυστραλία, με την Κοινότητά τους να προσφέρει το ήμισυ τού κόστους. Ενθαρρυντικό, είναι και το γεγονός ότι υπάρχουν υποσχέσεις βοήθειας από άλλες οργανώσεις μας όταν συνεδριάσουν τα συμβούλια τους.

Να προσθέσω ότι ο κ. Καζάς συνάντησε τον κ. Μίλερ όταν έκανε ανασκαφές στη Νεμέα και μού είπε ότι πρόκειται για εντυπωσιακό άνθρωπο που μιλά ελληνικά.

* Καλό!

- Τι ψάχνει μια ξανθιά στο πάτωμα;
- Το ρεύμα που έπεσε.

Ακόμη ένα:

Μπαίνουν δύο ξανθιές σε ένα διώροφο λεωφορείο και κάθονται στον πάνω όροφο.

Ξαφνικά η μία από τις δύο έχει μία αναλαμπή και λέει στην άλλη:

- Ωχ, Θεέ μου! Κατέβα γρήγορα κάτω! Θα τρακάρουμε!

- Γιατί το λές;
- Αυτός ο όροφος δεν έχει οδηγό!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Τρομολαγνεία: Πώς μπορεί ο τρόμος να συνδέεται με τη «λαγνεία», με συναισθήματα έλξης και ηδονικής απόλαυσης; Η σύνθετη λέξη τρομολαγνεία δημιουργήθηκε πρόσφατα για να δηλώσει την τάση των ΜΜΕ να προβάλλουν (ως ελκυστικές προς το κοινό) εικόνες τρόμου και καταστροφής. Πιο συγκεκριμένα, συνδέθηκε με τα δελτία ειδήσεων των ΜΜΕ στα οποία δεσπόζουν τα σενάρια κινδυνολογίας και καταστροφολογίας. Με χιουμοριστικό τρόπο χρησιμοποιείται η φράση «συντρίμ τιμ» (που παραπέμπει στην dream team του μπάσκετ) και η λέξη «πανικόσπορος» (κατά το περονόσπορος) ως «κοινή ασθένεια τηλεοπτικών καναλιών που συνιστάται στην αναμετάδοση παραφουσκωμένων ειδήσεων με τρομακτική μουσική και εκφωνήσεις γεμάτες σασπένς».

* Μάρμαρα

Εγραψε ο Θάνος Παπαδόπουλος:

“ΑΝΑΡΩΤΙΕΜΑΙ ΤΙ θα γινόταν αν λέγαμε «ναι» στην πρόταση του Βρετανικού Μουσείου να μας δώσει τα Μάρμαρα του Παρθενώνα για

τρεις μήνες και να τα αναγνωρίζαμε ως ιδιοκτησία του. Να τα παίρναμε, να τα βάζαμε στη θέση τους στο Νέο Μουσείο Ακρόπολης και πάνω στους τρεις μήνες να τους λέγαμε: «Δεν τα επιστρέφουμε. Είναι δικά μας και τα κρατάμε. Κόψτε τον λαιμό σας!»

Τι θα έκαναν λοιπόν οι Άγγλοι; Πόλεμο, όπως στα νησιά Φόκλαντ, ή θα προσέφευγαν στα διεθνή δικαστήρια; Πιθανότατα θα διέκοπταν τις διπλωματικές σχέσεις για ένα διάστημα. Σίγουρα θα άρχιζαν εκστρατεία με απειλές και δυσφήμηση της Ελλάδας. Επίσης θα υποστήζαν την Τουρκία και τη FYROM σε όλα τα διεθνή φόρα. Και πότε μας υποστήξαν; Πιθανότατα θα δέσμευαν τους λογαριασμούς των Ελλήνων στις τράπεζες του City. Θα απαγόρευαν τις εξαγωγές Burberry και Mini Cooper στην Ελλάδα. Και τις εισαγωγές ελληνικού γιαουρτιού και σταφίδας για τις πουτίγκες τους. Δεν θα επέτρεπαν στους Άγγλους τουρίστες να έρθουν στην Ελλάδα, οπότε θα ερήμωναν ορισμένα μπαρ στη Ρόδο και στην Κρήτη και θα έκλειναν τα εργαστήρια που κάνουν «μπόμπες». Αλλά θα ησύχαζαν οι περίοικοι... Και άλλα πολλά... Το ερώτημα αυτό είναι μια καλή άσκηση για τις Σχολές Διπλωματίας. Αν έχουμε. Επειδή το σκέφτονται όλοι οι Έλληνες.”

